

8. Razdoblje od god. 1358. do 1420.

A. Doba do g. 1390.

Neuspjelo nastojanje Ivana Zorzi, da usprkos zadarskom miru zadrži Korčulu, i poslije toga neuspjeha zahtjev za odštetom. I poslije potpisa mirovnog ugovora u Zadru, gdje stoji izričito napisano, da Korčula sada pripada Ludoviku, nastojao je posljednji korčulanski knez iz porodice Zorzi, kako bi spasio za sebe i svoj rod Korčulu. On je polazio sa stajališta, da Korčula nije bila posjed mletačke republike, već njegove obitelji, i da prema tome on ima i dalje pravo na nju. Radi toga se obraća sada na mletački senat moleći ga, da se zauzme za nj, i senat u svojoj sjednici od 10. ožujka g. 1358. zaključuje pisati pismo kralju ugarskom, u kojem će se razložiti Zorzijevo pravo na otok Korčulu.¹ To zauzimanje Mlečana nije donijelo nikakve koristi, i zato se knez sada obraća mletačkoj vladi tražeći, da mu ona dâ odštetu za izgubljeni otok, budući da ga je on izgubio prema ugovoru, što su ga Mlečani zaključili s ugarskim kraljem. Mletačko veliko vijeće u sjednici od 29. lipnja g. 1358. zaključuje, da se izabere odbor od 5 plemića, koji će saslušati kneza i ispitati sva njegova prava te predložiti velikom vijeću pravedan zaključak. Prijedlog imaju podnijeti kroz mjesec srpanj.² To pitanje ipak nije bilo tako brzo riješeno, već se odugovlačilo kroz nekoliko mjeseci. Napokon je mletačko veliko vijeće, u želji, da se ta stvar konačno riješi, u sjednici od 11. travnja g. 1359. zaključilo, da se odabere između vijećnika istog velikog vijeća uže vijeće od 60 članova, koje će imati dužnost, da skupa sa senatom riješi to pitanje; i kao što je odbor od pet lica imao pravo podnositi prijedloge velikom vijeću, tako ima pravo podnositi i ovom užem vijeću.³ Zatim se izabralo to uže vijeće i već se

¹ Ljubić: Listine IV, p. 1; Gruber: Dalmacija za Ludovika I (1358—1382) (Rad Jug. akademije 166 p. 186).

² Ljubić: Listine IV, p. 3—4; Gruber: op. cit. p. 186.

³ Ljubić: op. cit. p. 8—9; Gruber: op. cit. p. 187.